

Fordringer til Kvinderne selv, at de maa gøre sig værdige til de Forrettigheder de tilstræbe. Det er ikke ganske uden Føje at man bebrejder Nutidens Kvinder, at de sætter Rettighederne først, Pligten bagefter. Paa mange Omraader er Kvinderne endnu for uudviklede til at indtage deres rette Plads. Derfor gælder det at udføre sit Kald — det være det ringere Arbejde eller det mere fremtrædende — med Troskab. Kvinden skal være fri, men Friheden maa begrænses af sædelig Alvor. Kundskaben bør ikke være Maal, men Middel. Ligesom det for Manden vil være nyttigt om han ved Siden af sine boglige Studier har lagt sig efter en eller anden Virksomhed, saaledes vilde det blive til ubodelig Skade for Kvinden, om hun vilde undlade at lægge sig efter saadanne huslige Arbejder og kvindelige Beskæftigelser, der bidrager til Hjemmets Hygge, hvad enten hendes Livsopgave bliver den gifte eller den ugifte Kvindes.

Derpaa kastede Taleren et Blik paa de sidste tyve Aar, i hvilken Tid den finske Kvinde har lært bedre at forstaa hvad hun selv er værd, og har vundet Indgang paa mange Omraader. Allerede 1864 ansattes den første kvindelige Postmester, og 1874 betroede man Kassen ved en større Bank til en Kvinde. Som Skoleforstanderinder og Lærerinder har Kvinder virket med Held i en lang Aarrække. Flere Kvinder har faaet Adgang til Universitetet og efter at have endt deres Studier faaet Pladser, der ikke før har været tilgængelige for Kvinder. Siden 1866 har en Lektorplads ved et Seminarium været beklædt af en Kvinde. Fra Efteraaret af har en anden Kvinde været vikarierende Lektor ved et Lyceum for Drengene, og fra sidste Sommer af har en kvindelig Kand. med været ansat som Underlæge ved en af Landets Kuranstalter. Blandt Medarbejderne i Dagspressen og i literære Tidsskrifter finder man flere og flere kvindelige Penne, og vort Lands Forfatterinder har just nu søgt at løse forskellige Samfundsopgaver ved deres Skrifter. Maaske er en Tendens til at betræde den lærde Bane fremherskende, men ved Siden deraf har i den sidste Tid ogsaa andre Virkefelter været efterstræbte. Saaledes findes der allerede kvindelige Farmaceuter, Typografer, Sygeplejersker, Fattiggaardsforstandere, Gartnere m. fl.

Endnu kan man ikke bedømme, hvor Grænsen ligger for Kvindens Evner; der vil altid findes Pladser, som fyldes bedre af Mænd, ligesom der ogsaa findes dem, der fyldes bedre af